

РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. Варна, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Румяна Панталеева

Членове: Росица Ант. Тончева
Десислава Ст. Сапунджиева

при участието на секретаря Соня Н. Дичева
в присъствието на прокурора В. Ч. С.

като разгледа докладваното от Румяна Панталеева Въззивно частно
наказателно дело № 20243000600059 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид:

Производството е образувано по протест на прокурор в първоинстанционната прокуратура, срещу решение № 18/09.02.2024 г. на Окръжен съд Добрич, с което съдът е отказал да предаде исканото лице на компетентните полски власти в изпълнение на Европейска заповед за арест, издадена на 15.09.2022 г. от съдия при Окръжен съд Познан, по дело № III Кор 141/22, за изпълнение на влязло в сила решение от 28.10.2019 г. по н.д. № III К 424/19 на Районен съд Познан- Грюнвалд и Йежице в Познан, Република Полша, за изтърпяване на наказание лишаване от свобода за срок от осем месеца, за престъпление по чл.178а, пар.4 от Наказателния кодекс на издаващата държава. С решението окръжният съд е изменил и мярката за неотклонение "Задържане под стража" в „Подписка“.

В протеста се релевира оплакване за незаконосъобразност на решението, поради несъгласие с възприетото от съда, че исканото лице не е било информирано за датата и мястото на провеждане на съдебното производство в Полша, респ. се моли за отмяна на решението и за предаването му на искащата държава. Изложеното се поддържа от представителя на въззивната прокуратура в съдебно заседание, в противовес със защитата и К., които считат, че решението следва да бъде потвърдено.

Съдът, като съобрази доводите на страните, материалите по делото и

като сам подложи на служебна проверка обжалваното решение, намери следното:

Протестът е неоснователен.

За да постанови решението си, проверяваният съд правилно е оценил както доказателствата за постановена срещу исканото лице присъда в Република Полша и издадена европейска заповед за арест за изтърпяване на наказанието по нея, така и законовите предпоставки за допускане на изпълнението на тази заповед по смисъла на чл.40, ал.2 от ЗЕЕЗА, респ. чл.4а от Рамково решение 2002/584 на Съвета, и свързаните с тези норми принципи на правото на справедлив процес по смисъла на чл.6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и чл.47 от Хартата на основните права на ЕС, като е приел, че те не са налице.

Основният спорен въпрос по делото е свързан с протичане на главното производство в Полша в отсъствие на исканото лице, и той обуславя извършването на внимателна преценка дали принципите на справедливия процес и гаранциите за право на защита на подсъдимото лице са достатъчно спазени. Спорният въпрос не е бил ли е българският гражданин редовно призован, както счита представителят на въззивната прокуратура, а дали действително е научил датата и мястото на провеждане на съдебен процес, в който има качеството на подсъдим, за да вземе информирано решение относно участието си в него, при съществуваща възможност да бъде осъден задочно.

Безспорно е, че срещу исканото лице е издадена предметната ЕЗА, от компетентен орган, за изтърпяване на наказание лишаване от свобода, наложено в приключилото с окончателен съдебен акт наказателно производство по н.д. № III К 424/19 на Районен съд Познан- Грюнвалд и Йежице в Познан, Република Полша, както и че решението е издадено задочно, в отсъствие на лицето. По този повод, и като задължително съдържание на ЕЗА, издаващият орган е отбелязал, че К. не е бил призован лично, но чрез други средства действително е получил официална информация за определената дата и място на съдебния процес, вследствие на който е постановено решението, както и че е бил уведомен за възможността такова да бъде постановено и в случай, че не се яви. В обяснение как е изпълнено това условие, в ЕЗА се сочи, че С. К. е знаел за воденото срещу него наказателно производство и е участвал в него, но и че призовката за главното заседание, указваща датата, когато то е било проведено, респ. е била постановена осъдителната присъда, е изпратена на посочен от него адрес, но пратката не е получена, съответно той не се е явил, нито е бил представляван.

При така изложеното следва да се сподели достигнатото в първата инстанция решение, че макар да са спазени изискванията за форма и съдържание на издадената ЕЗА съгласно чл.37 ЗЕЕЗА, както и основанията по чл.39, е налице основание за факултативен отказ по чл.40, ал.2, т.1 ЗЕЕЗА. Действително, изпълнението на европейска заповед за арест е принципът, и

само като изключение е предвидена възможността за отказ тя да бъде изпълнена, при това тази постановка следва да се тълкува стриктно, защото регулацията се основава на принципите за взаимно доверие и взаимно признаване на съдебни актове, издадени в държавите-членки на Европейския съюз, и при действието на презумпцията за спазване на гаранциите за справедлив процес от всяка държава.

Съгласно чл.4а от Рамково решение 2002/584, въведен с чл.2 от Рамково решение 2009/299, изпълняващият съдебен орган е длъжен да изпълни европейската заповед за арест въпреки отсъствието на заинтересованото лице по време на съдебния процес, вследствие на който е постановено решението, щом установи, че е налице някое от обстоятелствата по член 4а, параграф 1, буква а), б), в) или г) от РР, но в настоящия случай е видно, че не е налице нито едно от тези обстоятелства.

Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г. е транспонирано в чл.40 от ЗЕЕЗА, който предвижда съответно възможност изпълняващият орган да откаже предаване на лице за изпълнение на наложено му наказание лишаване от свобода в случай на задочен за него процес. Съгласно чл.1, т.2 от РР, то не дерогира задължението за спазване на основните права и основните правни принципи, залегнали в член 6 от Договора за Европейския съюз, включително правото на защита на лицата, които са субекти на наказателни производства, и не засяга задълженията, възложени на съдебните органи във връзка с това. Предвидената там възможност при определени обстоятелства обвиняемият по своя собствена воля, явно или мълчаливо, но недвусмислено, да се откаже от правото на лично участие, налага изследване на въпроса налице ли е в случая такава хипотеза, и дали един такъв отказ се отразява на изискванията на чл.4а РР 2002/548, като ги дерогира.

В случая отразеното от издаващия орган, че исканото лице е получило чрез други средства информация за датата на провеждане на съдебния процес, не се потвърждава от наличните в делото материали, тъй като проведената процедура по връчването, макар и позволяваща да се счете, съгласно правилата в издаващата държава, че е налице редовно призоваване, в действителност не е обезпечила задължителното изискване за информиране на подсъдимия по начин, който недвусмислено доказва, че той е знаел за насрочения съдебен процес, както и за възможността да бъде задочно осъден.

Окръжният съд правилно е установил, че не е налице хипотезата на чл.40, ал.2, т.1 от ЗЕЕЗА за предаване на лицето, независимо че полският съд е приложил редовна законова процедура съгласно националното законодателство. Това е така, защото след като исканото лице не е било призовано лично, не е посочен конкретен „друг начин“, по който то да е било своевременно уведомено за определената дата и място на съдебния процес, безспорно доказващ узнаването на тези обстоятелства, като и не му е била разяснена възможността за постановяване на решение, въпреки че не се яви. В

първоинстанционното производство нарочно е била изискана допълнителна информация именно по тези въпроси, но отговор от издаващия орган не е постъпил.

Не са налице и останалите възможности по чл.40, ал.2, т.2-4 от ЗЕЕЗА, които при това са изрично отхвърлени при изготвянето на ЕЗА чрез тяхното зачеркване.

Същевременно в материалите не се откриват гаранции, предоставени от полската държава, че след като не е изпълнено нито едно от горните условия, делото ще бъде преразгледано по същество с личното участие на лицето, с възможност за представяне на нови доказателства и за отмяна на първоначалния акт.

Следователно, не са спазени изключенията на чл.4а РР 2002/584 на Съвета.

Настоящата инстанция не намира от поведението на исканото лице да може да се извлече дефинитивно изричен или мълчалив отказ от участие в главното производство, който да се тълкува в негова вреда, и да отхвърля изводите за неспазване на основни права, защото субектът – техен носител, сам се е отказал от тях. Показателен и достатъчен за изявата на волята за участие в процеса, е фактът, отбелязан в ЕЗА, че С. К. е участвал във воденото срещу него наказателно производство – очевидно във фаза, предхождаща съдебната, и законовата презумпция, използвана от издаващия орган за нуждите на призоваване в главното производство, не може да заличи този факт. От данните по делото не може да се направи обоснован извод, че К., който е чужд гражданин, временно пребиваващ в Полша, виновно е напуснал посочения от него там адрес, в опит да се укрие от органите на наказателното производство, което да се тълкува в негова вреда. Липсват данни, въз основа на които неприемането на пратката по връчването да се свърже с виновни причини, или да се счете че е налице трайно напускане.

С оглед на този изход на делото, отпада значението на релевираното от защитата пред настоящата инстанция нарушение, свързано с изследване на въпроса за двойната наказуемост на деянието, за което е осъдено исканото лице. Същевременно отпада и необходимостта последното да е с мярка за неотклонение, тъй като с произнасянето на настоящия съдебен акт производството приключва.

По изложените съображения, въз основа на закона и данните по делото, и по реда на чл.48, ал.2, вр чл.44 от ЗЕЕЗА

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 18/09.02.2024 г. по ЧНД № 32/24 г. на ОС Добрич, с което се отказва изпълнение на Европейска заповед за арест, издадена на 15.09.2022 г. от съдия при Окръжен съд Познан, Република

Полша, по дело № III Кор 141/22, и предаване на българския гражданин С. Т. К., ЕГН *****, за изпълнение на влязло в сила решение от 28.10.2019 г. по н.д. № III К 424/19 на Районен съд Познан- Грюнвалд и Йежице в Познан, Република Полша.

ОТМЕНЯ мярката за неотклонение „Подписка“ на С. К..

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____